

2 % GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO VILNIAUS BERNARDINAMS

Nuoširdžiai dėkojame visiems, praėjusiais metais parėmusiems Vilniaus Bernardinus 2 % savo sumokėto gyventojų pajamų mokesčio (GPM). Mums labai reikia Jūsų palaikymo ir paramos, todėl kviečiame ir šiemet pasinaudoti įstatymo suteikta teise ir dalį (iki 2 %) sumokėto GPM skirti Vilniaus Bernardinams. Jei nuspręstumėte tai padaryti, mes kartu galėtume nuveik-

ti dar daugiau darbų artimui savo – kenčiančiam, paliegusiam, stokojančiam, galėtume vaisingiau liudyti Evangeliją ir tiesiog puoselėti bendruomenę.

Duomenys, reikalingi pildant prašymo formą: gavėjo tipas E1 laukelis – 2.

Gavėjo identifikacinis numeris (kodas) E2 laukelis – 192095229

PELENŲ DIENA

Vasario 18 d. (trečiadienis) – Pelenų diena ir Gavėnios pradžia. Šv. Mišios ir pelenų šventinimas mūsų bažnyčioje – 7.30 ir 18 val.

BR. ARŪNO P. PEŠKAIČIO OFM NAUJOS KNYGOS PRISTATYMAS

Vasario 19 d. 18 val. Vilniaus knygų mugės metu Lietuvos parodų ir kongresų centre LITEXPO (Laisvės pr. 5) konferencijų salėje

5.2 vyks br. Arūno P. Peškaičio OFM knygos „POSŪKIS. Kunigo pasakojimai“ pristatymas. Esate labai laukiami.

PAŠAUKIMŲ SAVAITGALIS VILNIAUS ŠV. JUOZAPO KUNIGŲ SEMINARIJOJE

Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarija organizuoja pašaukimų savaitgalį, į kurį kviečia jaunuolius ir vyrus nuo 17 iki 35 m. Šis savaitgalis – tai gera proga susipažinti su kunigiškuoju pašaukimu ir pasiruošimo kunigybei ypatumais. Dalyviai tris dienas gyvens seminarijos ritmu, taip pat jiems bus parengta atskira programa,

kurią ves kunigų seminarijos vadovai ir klierikai. Savaitgalis vyks seminarijoje (Kalvarijų g. 325, Vilnius) 2015 vasario 27–kovo 1 d. (penktadienį–sekmadienį). Pradžia vasario 27 d. 18 val. Norintieji dalyvauti prašomi registruotis tel. (8-5) 2701602 arba el. paštu rastine@vks.lcn.lt. Daugiau informacijos: www.seminarija.lt

ŠILDYMO FONDAS

Mieli parapijiečiai, įpusėjus šildymo sezonui vis dar kaupiame Bernardinų šildymo fondą. Kas galite, maloniai prašome aukoti ar padėti surasti

rėmėjų. Aukas galima pervesti į parapijos sąskaitą, pažymint „šildymo fondui“. Dėkojame už Jūsų pastangas. Telaimina Jus Dievas.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi raštinėje: III, IV, VI

16–17.45 val. (IV budi parapijos klebonas)

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

<http://www.bernardinai.lt/parapija>

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštį parengė Sigutė

BERNARDINAI

Nr. 577

VI EILINIS SEKMADIENIS

2015 vasario 15 d.

*Didis pranašas atsirado mūsų tarpe,
ir Dievas aplankė savo tautą.*

Lk 7, 16

EVANGELIJA (Mk 1, 40–45)

Pas Jėzų atėjo raupsuotasis ir atsiklaupęs maldavo: „Jeigu nori, gali mane padaryti švaru“. Jėzus, pasigailėjęs jo, ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“ Tuojau pat raupsai pranyko, ir jis tapo švarus.

Jėzus liepė jam tuojau pasišalinti ir smarkiai prigrasino: „Žiūrėk, kad niekam nieko nesaky-

tum! Eik, pasirodyk kunigui ir už pasveikimą paaukok Mozės įsakytą atnašą jiems paliudyti“.

O šis bekeliaudamas pradėjo taip plačiai skelbti ir skleisti įvykį, jog Jėzus nebegalėjo viešai pasirodyti mieste. jis laikėsi už miesto, negyvenamose vietose, bet žmonės iš visur rinkosi pas jį.

VI EILINIO SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI
Kun 13, 1–2. 45–46; Ps 31; 1 Kor 10, 31–11, 1; Mk 1, 40–45
P. Tu esi man prieglauda, išgelbėjęs džiaugsmis apipinsi.

**ŠV. PASCHASIJAUS RADBERTO
MEDITACIJA
„NORIU, BŪK ŠVARUS!“**

Paschasijus Radbertas (785?–865) – karolingų laikų frankų teologas, šventasis, Corbie miestelio benediktinų vienuolyno šiaurės Prancūzijoje abatas. Jis išgarsėjo savo teologiniais veikalais apie Eucharistiją, iš kurių žymiausias *De Corpore et Sanguine Domini*. Pagal Paschasijų, pats Dievas yra tiesa, todėl jo žodžiai ir veiksmai yra tiesa. Kristaus skelbimas per Paskutinę vakarienę, kad duona ir vynas buvo jo kūnas ir kraujas turi būti suprantamas pažodžiui, nes Dievas yra tiesa. Krikščionis tikrai tikėdamas, kad Eucharistija yra tikrasis Kristaus kūnas ir kraujas gali būti išganytas.

Kiekvieną dieną Viešpats išgydo sielas tų, kurie maldauja jo, pamaldžiai adoruoja ir su tikėjimu Jam sako: „Viešpatie, jei nori, gali mane išgydyti“. Ir tai visai nepriklauso nuo jų nuodėmių skaičiaus. „Širdimi priimtas tikėjimas veda į teisumą, o lūpomis išpažintas – į išganymą“ (Rom 10,10).

Taigi, mes turime kreipti į Dievą savo prašymus, su didžiausiu pasitikėjimu, neabejodami Jo galia. Dėl šios priežasties Viešpats iš karto atsiliepė į raupsuotojo maldavimą, jam atsakydamas: „noriu“. Iš tiesų kai tik nusidėjėlis pradeda melstis su tikėjimu, Viešpaties ranka jau pradeda gydyti jo sielos raupsus.

Šis raupsuotasis duoda mums gerą patarimą apie tai, kaip reikia melstis. Jis nekvestionuoja Viešpaties valios, neabejoja Jo gerumu. Bet, gerai suvokdamas savo nuodėmių sunkumą, jis nedrįsta spėlioti kokia bus ta Viešpaties valia. Sakydamas „Viešpatie, jei nori, gali išgydyti“, jis pripažįsta, kad ši galia priklauso tikrai Viešpačiui ir tuo pačiu metu patvirtina savo tikėjimą. Jei tikėjimas – silpnas, pirmiausia jį reikia sustiprinti ir tik tada visu pajėgumu atsiskleis galimybė išgyti sielai ir kūnui. Apaštalas Petras apie tokį tikėjimą be abejonių, sako: „Jis nepadarė skirtumo tarp mūsų ir jų, tikėjimu numazgodamas jų širdis“ (Apd 15,9). Meilėje išgyventas grynas tikėjimas, besiremiantis nuolankiu laukimu, atkaklia, ištiki- ma, pagarbia malda, pripildyta tokios išminties, kai su visišku pasitikėjimu prašant kiekvieną kartą girdimi Viešpaties žodžiai: „Aš noriu“.

**Arkivyskupas Sigitas
Tamkevičius SJ
„LAISVĖ,
DIEVAS IR
TĖVYNĖ“**

Minėdami Vasario 16-ąją, dėkojame Dievui, kad galime viešai giedoti himną, nesislapstydami išpažinti tikėjimą ir džiaugtis laisve. Vyresnioji karta gerai mena laiką, kai žodžiai „Laisvė, Dievas ir Tėvynė“ buvo stumiami į paraštes arba jiems būdavo suteikiama kita prasmė. Žodis „Dievas“ buvo tapatinamas su proto tamsa. Žodžiu „Tėvynė“ buvo vadinama ne Lietuva, bet Sovietų Sąjunga. Laisvė – tai nebuvo galimybė laisvai mąstyti, kalbėti ir keliauti, bet tik teisė būti Markso ir Lenino sekėju.

Tačiau spaudos metais žodžiai „Laisvė, Dievas ir Tėvynė“

buvo tarsi vėliava, kuri skatino žmones nesu- sitaikyti su spauda ir siekti laisvės bei ne- priklausomybės.

Po 1990 metų, kai žodžių „Laisvė, Dievas ir Tėvynė“ niekas nebedraudė vartoti, įvyko daug pasikeitimų. Lietuva ne tik atsikratė okupacijos, bet ir sugrįžo į Europos namus. Šiandien ne tik niekas nebėra už pasakojimą vaikams apie Dievą, bet už tai mokytojams net mokami atlyginimai. O laisvė tapo tokia plati, kad galima ne tik kurti Lietuvą, bet pajuo- ti jai ir išvykti ieškoti kitos Pažadėtosios žemės.

Dievo padedami, tos išorinės prievartos atsi- kratėme. Tačiau ar tapome laisvi? Nėra geleži- nės uždangos, kaip nūnai Šiaurės Korėjoje, be trikdžių klausomės bei žiūrime norimas radijo ir televizijos programas ir važiuojame, jei tik turime pinigų, nors į pasaulio kraštą. Tačiau šimtai tūkstančių žmonių yra įkalinti alkoholio, narkotikų, azartinių lošimų ir kitokių priklausomybių, kartu tapę tikrų tikriausiais vergais. [...]

Biblija pasakoja apie Mozę, kai jis, nusileisdamas nuo Sinajaus kalno, pamatė savo tautiečius, garbinančius aukso veršį. Jam iš rankų iškrito ir sudužo net Dievo įsakymų plokštės. Kaip jaus- tųsi Mozė, matydamas mūsų klestinčią atvi- rą ar prietarais užmaskuotą pagonybę?

Kas gali būti aiškiau už meilę tėvų žemei? Kažkur užtikau gerus žodžius, kuriuos pacituo- siu: „Jei esi kada įsimylėjęs, žinai, kad tas žmo- gus yra vienintelis visame pasaulyje. Tu jį myli tokį, koks jis yra, myli visa širdimi ir be išskai- čiavimo. Tėvynė taip pat viena. Tai kraštas, kur tu gimei, kur stovi tėvų namai, kuriuose kalba-

ma tavo senelių kalba. Tai vieta, kur kiekvieną pavasarį į savo namus sugrįžta paukščiai. Tai Gedimino pilis, Nemunas, Puntuko akmuo ir Baltijos jūra, kiekvienas akmenėlis pakely, gintaro lašelis pajūryje ir Lietuvos žmonės. Kur nukeliautum, kiek beužtruktum, tačiau Tėvynės ilgesys tave grąžina į namus, nes tu esi jos dalis, nes čia tavo Tėvynė – Lietuva. Meilė Tėvynėi prasideda su motinos dainuojama lop- šine, sekama lietuviška pasaka, kūčių vakariene ir velykiniais margučiais. Vaikas pasaulį prade- da matyti tėvų akimis – tėvų širdimis ją ir pa- milsta.“ Laimingi vaikai, kurie tėvų namuose išmoka mylėti ir Tėvynės namus.

Juozas Girnius, svarstydamas didvyriškumo pasireiškimą Lietuvos istorijoje, kalba apie Vyčio ir Rūpintojėlio simbolius kaip geriausiai išreiškiančius Lietuvos dvasią: „Vyčiu ir Rūpin- tojėliu tauta išreiškia savo dvasinį veidą – pati pasisako, kas ji yra. Rūpintojėliu lietuvis išreiškia savo skausmą, kad tiek maža širdies pa- saulyje. Vyčiu – savo ryžtingą viltį. Abu kartu jie – šventieji lietuvių dvasios ženklai.“ [...]

Šiandien Vyčio ir Rūpintojėlio žmonėms rei- kia išsaugoti pamatines krikščioniškas ver- tybes, ant kurių galima statyti laisvos Lietuvos rūmą. Jei jų neišsaugotume, Lietuvai tai ne- žada nieko gero. Tos vertybės labai nuosekliai suguldytos Evangelijos puslapiuose. Melskime Viešpatį, kad kiekvieno mūsų širdyje ne tik plazdėtų vėliava, kurioje būtų įrašyti Dievo, Tėvynės ir Laisvės vardai, bet kad būtų gyvas pasiryžimas laikytis per Krikštą pradėto krikš- čioniškojo tikėjimo kelio.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS DIENA

Vasario 16 d. (pirmadienį) šv. Mišių metu melsi- mės už Tėvynę ir jos žmones.

Po šv. Mišių, 19 val. kviečiame į tradicinį sakra- linės muzikos koncertą skirtą Lietuvos Nepri- klausomybės dienai paminėti. Jums gros Vilniaus muzikos mėgėjų orkestras, dirigentas ir meno va-

dovas Tadas Šileika. Solistai: Vitalija Pilkauskienė (*smuikas*), Petras Simaitis (*kontrabosas*). Progra- moje skambės R. Thompson, E. Elgar, Malvern, R. Kajanus, L.V. Lopo, G. Kuprevičiaus, T. Bla- žienės kūriniai.